Pero Jurković: «Javne Financije, Masmedija, Zagreb, 2002.

Autor Guste Santini
Ponedjeljak, 24 Lipanj 2002 09:57

Ekonomisti koji se «bave» javnim financijama, ali i financijama općenito, u svom radu, nisu mogli zaobići radove Pere Jurkovića. Ono što je važno istaći je činjenica da Jurković nije samo reproducirao i prenosio spoznaje svojim studentima, do kojih su njegovi prethodnici i suvremenici došli, već je i sam bio kreator novih rješenja. Dovoljno je posjetiti na njegov angažman glede «konstruiranja» sistem društvenih financija. Taj rad do dana današnjeg nije bio primjereno valoriziran. Naprosto «parola» da u prethodnom sistemu nije moglo biti ništa dobro odnosila se i na sistem slobodne razmjene rada. I danas nije vrijeme. Vrijeme će tek doći kada će se moći valorizirati dobre i loše strane prethodnog sistema. Stariji građani, ekonomisti, posebno znaju o čemu je riječ i stoga se neću, ovom prilikom, na tome zadržavati. Ipak ovo je bilo potrebno reći jer opsežan rad Pere Jurkovića «Javne financije» predstavlja simbioizu ekonomiste koji je dobar poznavaoc tržišnog modela privređivanja (ne od 1990. godine) te, jedan od vodećih, stručnjaka za javne financije u Hrvatskoj.

Upravo ta činjenica čini rad prof. dr. sc. Pere Jurkovića interesantnim i nezaobilaznim. Naime, u Hrvatskoj imamo već nekoliko prevedenih radova iz područja javnih financija pa je «veza» koju je ovim radom učinio Pero Jurković tim značajnija. Upravo «integracija» inozemne misli i domaćih iskustava znači primjeren pristup javnim financijama u Hrvatskoj. Iz rada je vidljivo, implicite i eksplicite, da nije moguće tek tako transplatirati rješenja iz okruženja. Uprvo kritičnost autora na sistem i politiku znači i doprinos, rekao bih i stimulans, daljnjem izuučavanju ove vrlo složene problematike. Pri tome autor daje znakovite ocjene koje doprinose postavljanju dijagnoze kao što nude prvce nužnih promjena. U tom smislu rad je analitički potkovan i time ovaj rad dodatno dobija na «atraktivnosti». Ima li se u vidu da je autor obanšao funkciju guvernera centralne banke i da je njegov potpis na prvoj novčanici hrvatske države obznanjuje da je dobro upoznat sa stvarima koje su se događale. Ovo se može shvatiti i kao ograničenje jer «optika» autora ne mora nužno odgovarati «mojem» pogledu na stvari. Ovo tim više jer su događanja u javnim i monetarnim financijama u Hrvatskoj vrlo zabrinjavajuća. Ona su to danas iako im korijene valja tražiti u događanjima od Antiinflacijkog programa iz listpopada 1993. godine. Vjerojatno je ponešto izostalo iz arsenala argumenata koje je Pero Jurković mogao dati jer ga na to vežu obveze o čuvanju tajne a koje su od interesa hrvatske države.

Na kraju moram reći da mi je žao, iako razumjem, što Pero Jurković nije svoj rad naslovio: «Javna ekonomija». Vjerujem kada se «duhovi» smire da će jedno od narednih izdanja imati upravo taj naslov. Čitaocima ovih stranica preporučujem da pročitaju rad Pere Jurkovića. Ni jedan od čitalaca neće ostati uskraćen i neće mu vrijeme provedeno čitajući biti izgubljeno vrijeme. To vam garantiram.